

Jaarverslag over het 24ste verenigingsjaar 1949.

Reeds in het gepubliceerde jaarverslag over 1949, dat kort geleden aan onze leden werd toegezonden, maakte ik sumier melding van al hetgeen in het afgelopen jaar plaatsvond. Dat uit genoemd verslag een pessimistisch geluid te vernemen viel kan hier niet worden ontkend ofschoon ik daarbij moet toevoegen, dat dit geluid niet slecht in het jaar 1949 gencord is. Ook de jaren daarvoor gaven minder rooskleurige beelden en ondanks dit werd het werk in de vereniging met onbroken moed voortgezet.

Het is mij daarom niet alleen een voorrecht, maar ook een plicht, in deze vergadering enkele nadere verklaringen op genoemd verslag te verstrekken en als eerste punt zou ik willen behandelen de teruggang van het ledental.

Het aantal leden, dat in 1948 nog 309 bedroeg liep terug tot 241 waarbij ik dan wil opmerken, dat eenzelfde radicale teruggang voor het jaar 1950 niet te verwachten is, ondanks het feit, dat een zeker aantal leden hun contributie nog niet heeft voldaan. Deze grote terugval moet dan ook gezocht worden in de uitgifte van de penning op de Japanse krijgsgevangenkampen, hoewel deze kortstondige toename wellicht een invloed ten gunste van onze kasmiddelen heeft uitgeoefend mag ik hier niet verheelen, dat enkele onzer zich op deze aanwas hebben blindgestaard. Al mag dit dan als een strategisch abuis worden beoordeeld, toch is het niet juist hen deze lichtzinnigheid aan te rekenen, want de wijze, waarop de betrokken leden voor hun lidmaatschap bedanken was statutair juist (art. 5) noch elegant. Een serie van ongeveer 50 onbetaalde quitanties kwam weer bij den secretaris-penningmeester terug voorzien van allerlei opmerkingen als "werd u reeds schriftelijk medegegeend, dat ik bedankt heb" of "genoemd persoon is reeds lang vertrokken" etc. moeten we afgaan op de juistheid van de door de gewraakte leden gedane aantekeningen, dan moet al deze rompslomp en narigheid worden geweten aan een intense siordigheid bij de roosterijen, iets dat ik niet kan en niet wil aannemen. Het uitschrijven der postquitanties met alle werkzaamheden daaraan verbonden is een weinig aantrekkelijk karwei voor de penningmeester, maar als er quitanties onbetaald terugkeren, zijn de inningskosten voor rekening van de vereniging en dat loopt met een aantal zoals in 1949 gebeurd is in de guidens.

Verder is het voorgekomen, dat verschillende leden, nadat hun verleden jaar een jaarverslag werd toegezonden, hun contributie voor de tweede maal overmaakten in de mening nog niet betaald te hebben. Vermoedelijk waren zij het girostrookje kwijt of hadden zij van hun betaling geen aantekening gehouden. Een remise der gelden was hiervan het gevolg. Weer andere leden leven in de veronderstelling, dat

F. Ahans waren het er in 3 dagen tijd van de vergadering 7.

Tweede deel 1ste vergadering

de contributie nog steeds fl. 5.- bedraagt en in dat geval moet per quitantie over het resterende worden beschikt.

Mit zijn allemaai punten, die nodig een verbetering behoeven en daartoe zou ik de vergadering het volgende voorstel willen doen.

Wederom een uitreiking van lidmaatschapskaarten zoals dat vroeger geschiedde en op onverklaarbare wijze niet word gecontinueerd. verder aan de achterzijde van deze kaarten te vermelden, dat het lidmaatschapsjaar loopt van 1 Januari tot en met 31 December van hetzelfde jaar. tevens dat de contributies moeten worden voldaan vóór 1 Maart van dat jaar, waarna per quitantie over het verschuldigde zal worden beschikt en dat men de beëindiging van het lidmaatschap schriftelijk dient op te geven vóór 1 December uiterlijk. niet, dan is men verplicht nog een jaar lid te blijven.

Dit maakt het opstellen van jaarverslagen en het houden van Algemene vergaderingen aanzienlijk gemakkelijker, omdat in dat geval alles op tijd kan plaatsvinden. De rekening en verantwoording kan vroeg in het jaar worden afgelegd, waarna nog geruime tijd beschikbaar blijft voor het opstellen van het jaarverslag, inclusief het drukken hiervan.

Daarom geef ik mijn proposities voor betere uitkomsten afkomstig.

vraagt men mij naar mijn mening over de huidige stand van zaken zo wil ik hierbij mededelen, dat ik deze nog geenszins critiek acht ofschoon een ledental van 241 of iets minder niet voldoende is, om een vereniging als de onze met een vrij hoge exploitatie-rekening blijvend in stand te houden. Dit drie wegen staan voor ons open om hierin verbetering te brengen te weten:

1. Een contributie-verhoging met als gevolg een zekere daling van het ledental en mogelijk een kleine toename in verband met de a.s. tentoonstelling.
2. Een contributie-verhoging met een eventuele toename van a.s. tentoonstellingsleden. De exploitatie-rekening blijft nu open en wordt door die enkele nieuwe leden niet belangrijk gecompenseerd.
3. Een verhoging van de contributie voor leden, die jaarlijks 2 penningen ontvangen en de helft hiervan voor zogenaamde jeugd- of aspirantleden, die slechts één penning per jaar zullen ontvangen.

hierbij dient tevens te worden opgemerkt, dat we van een grote toeloop van leden in verband met de tentoonstelling geen al te fantasieus voorstelling moeten maken. De achter ons liggende jaren hebben geleerd, dat het aantal penning-verzamelaars en -inbrengers onder ons volk in verhouding tot andere soortgelijke categorieën niet bijzonder groot is.

Algemeen is men van mening, dat de vereniging nog te weinig bekendheid geniet en dat alleen een groots opgezette propaganda kanser geeft tot een vergroting van het ledental.

Welter, een goed functionerend propaganda-apparaat is kostbaar en gezien onze huidige stand der kasmiddelen vrijwel niet verantwoord. Buiten de kosten tot aanmaak der penningen zijn de posten der drukwerk-orders vrij hoog, mede door de thans verhoogde druk- en papier-prijzen, om van clichés maar te zwijgen.

Och kan er mijns inziens wel iets gedaan worden en wel door het uitloven van een penning naar keuze uit de reeds verschenen jaargangen voor leden, die 3 of meer nieuwe leden aanbrengen. Bij de verstrekking hiervan moet dan gecalculeerd worden in hoeverre een voordeel van nieuwe leden opweegt tegen het geven van de penning.

Wat u besluit zou ik de vergadering willen toeroepen, laten we vooral de moed niet verliezen. De vereniging bestaat 25 jaar en gaat dit heugelijke feit vieren met een prachtige tentoonstelling. Hiermede zal worden bewezen wat onze vereniging in de afgelopen kwart eeuw heeft gepresteerd en we zouden wel zeer hardnekkige pessimisten moeten zijn, als we menen, dat dit ~~zax~~ noogenaamd geen invloed zal hebben op enkele van de hopelijk vele bezoekers.

Laten we vooral niet uit het oog verliezen, dat een vereniging als de onze niet alleen staat in de huidige impasse. Van allerwege wordt aangedrongen op contributie-verhogingen en propaganda voor nieuwe leden en ook die verenigingen komen er doorheen, waarom wij niet.

Hopende, dat de vergadering hare goedkeuring zou willen hechten aan dit verslag en naar mij voorbaat dankend voor ~~ik~~ het in deze in mij gestelde vertrouwen, blijft ik

De Secr. Penningm.



Rekening en verantwoording van den Penningmeester over 1949

Als punt 4 van de Agenda wordt mij gevraagd de rekening en verantwoording af te leggen.

Ook hiervoor kan verwezen worden naar het kortelings geleden verzonden jaarverslag welke rekening werd goedgekeurd door den heer Siermans en welke reeds in orde was bevonden door ondergetekende bijgestaan door den heer Spaanderman bij de overname der boeken van onze vorige Secretaris-Penningmeester, de heer Gravesande.

Toch verdient ook deze rekening enige toelichting.

Allereerst valt ons op een zeer belangrijk saldo-verschil namelijk dat tussen 1 Januari 1949 zijnde fl. 2427, 99 en 31 December 1949 zijnde fl. 401, 89. Dit saldo werd bereikt na de verstrekking van het renteloos voorschot groot fl. 1341, 19. M.a.w. ware dit voorschot niet verleend, dan had onze bankrekening moeten worden aangesproken en was het totale saldo der beide rekeningen tezamen slechts fl. 48, 89. Hier had dan nog af gemeeten de kas in Indonesië, waarover wij hier te lande niet kunnen beschikken, dan was het algeheel totaal der baten geweest fl. 25, 51.

Iraal is dit natuurlijk niet, en daarom moet ik met klem aandringen op een zekere bezuiniging, tenzij de a.s. tentoonstelling ons aan de nodige kasmiddelen zal helpen.

Zoals we in het verslag kunnen zien zijn de grootste onkosten die van de aanmaak der penningen welke bedragen tussen de 2000 en 3000 gulden schommelen. Daarnaast mogen wij ook de honoraria en de drukkosten van het Jaarverslag niet zonder meer voorbijgaan. Wat de honoraria betreft is het te hopen, dat de dames en heren kunstenaars er langzamerhand aan zullen gaan denken, dat de tijden gaan veranderen en dat er straks een nieuwe generatie komt, die voor minder honorarium net zuik iraal of misschien beter werk gaat afleveren.

Wat de aanmaakkosten der penningen betreft, deze kunnen moelijk worden verlaagd in verband met de prijzen van het materiaal, de loonstandaard en de sociale lasten. Misschien dat er op den duur verandering zal komen, maar hierop mag voorslands niet gerekend worden. De enige oplossing, welke ik hier zie is, dat er nog een enkele maal zal moeten worden gegrepen naar het middel der zogenaamde verkoopbare penningen, waardoor de onkosten over een groter debiet kunnen worden uitgesmeerd en niet voor het volle pond voor rekening der vereniging komen. Dit middel druist in tegen onze statuten en is dus als zodanig niet juist.

Een ander middel aan mijn gedachten ontsproten is, de leden te vragen welke penning uit een vroeger tijdperk voor hun collectie in aanmerking komt. Zij zouden dit dan moeten opgeven waarna zij de gevraagde penning toegezonden krijgen. Het voordeel is, dat de onkosten veel geringer worden, doordat de aanmaakkosten

van de betreffende stempels vervallen. Practisch het merendeel der leden heeft niet alle penningen van penningkunst bij elkaar. We zouden dus een gestencilde keuzelijst kunnen laten rondgaan, waarop ieder lid zijn of haar wens aanstreept. Ook deze suggestie zal tegenstanders in het geweer roepen en ik ben bereid het verdedig te ruimen voor een betere propositie.

Komen we nu tot de kosten van het jaarverslag, dan moet ik bekennen, dat deze naar rato van onze draagkracht wel zeer hoog ligt. Bijna fl. 500.- (inclusief de port) betekent eenzevende bedrag ongeveer voor aanmaakkosten van een stempel. Als we aischien zouden moeten nemen van ons steeds zo fraai uitgevoerde jaarverslag, dan doen we dat ongetwijfeld met enige droefenis, niet alleen omdat het ons de nodige inlichtingen verschaft en ons op de hoogte houdt van de stand van zaken, maar ook, omdat het een geschenk is naast de beide penningen en daarbij een fraai overbruggingsmiddel vormt tussen deze. Bij het uitgeven der penningen zien we tussenruimten van enkele maanden en dan zal het niet onmogelijk zijn, dat bij vele leden de gedachte rijpt: "uit het oog, uit het hart" en dat doet onze vereniging geen goed.

Willen we daarentegen een jaarverslag handhaven, zo zouden wij dit een andere vorm en inhoud moeten geven. In den hierbij te ijvoorbeeld aan een soort boekwerkje in plaats van de tweede penning, waarin artikelen zijn opgenomen van de hand van enkele onzer leden, die op het terrein der penningkunst hun sporen rijkelijk verdiend hebben.

Worst er evenwel overgegaan tot contributie-verhoging, dan zal het uitgeven van een jaarverslag mijns inziens mogelijk blijven en vermoedelijk de inhoud aan waarde stijgen.

Tota slot wil ik een toelichting geven op een creditpost in onze boeken, die voor zover ik kan nagaan er nog niet in is voorgekomen namelijk het "renteloos voorschot". Zoals we reeds in het begin zagen, waren de inkomsten niet in evenredigheid met de uitgaven over 1949. Dit is te wijten aan het feit, dat het afgelopen jaar bezwaard werd met een aantal nota's betreffende de penningkosten van 1940 en 1945 tezamen. Ook dit is voor zover ik kan nagaan nog niet voorgekomen, zodat we hierin geen symptoom van angst moeten zien. Daarom werd naar een middel gezocht hierin enige verlichting te brengen en dat werd gevonden in een renteloos voorschot. De bedoeling is, dit voorschot in zo snel mogelijk tempo af te lossen zodat de balans geen al te grote fluctuaties moet ondergaan. Mogen we ook dit als een soort marshall-plan zien, dan moet ik toch hier wijzen op een verschil met dat wat onze regering ontvangt. van een schenking als zodanig kan hier niet worden gesproken en mocht door onvoorziene omstandigheden een voortzetten van onze vereniging niet meer

mogelijk zijn, dan zal voor alles eerst dit renteloos voorschot uit de dan nog bestaande kasmiddelen worden vernaaid. Dit is dus een algemeen bindende voorwaarde. Laten we met elkaar hopen, dat wij deze zware stap nimmer behoeven te zetten!

Tot slot wil ik even aanroeren het punt der kas-commissie. Volgens de statuten kunnen nooit leden uit het bestuur voor deze taak worden benoemd en nu koemen we voor een moeilijkheid. In vele verenigingen bestaat een nechte vanu tussen bestuur en leden onderling, zoals bij sport- toneel- en andere verenigingen. Dit is bij ons niet het geval en doordat wij veruer eik persoonlijk contact mis sen valt het zo moeilijk personen aan te wijzen, die van nun geschik neld voor een bepaalde functie kunnen blijk geven. Het is mij ook niet gelukt om hiervoor personen te vinden. Daarnaast stuttede ik op hetzij onmacht van de betreffende persoon in boekhoud-aangelegen heden, hetzij in een zeker gebrek aan belangstelling in ~~in~~ de financie le aangelegenheden onze vereniging betreffende. Degene, die dit keer deze taak op zich nam gaat naar het buitenland en is er dus niet meer voor te vinden.

Ik zou dus gaarne zien, dat hiervoor een oplossing worat gevonden, wanneer in punt 7 van de Agenda deze ailaire ter sprake komt.

Mag ik dan besluiten met de hoop dit te spreken, dat ook dit verslag uw goedkeuring zal kunnen wegragen.

De Secr. - Penningmeester.

